

grafiske Gengivelser af disse Kort, det kan lade sig gøre for en overkommelig Pris. Saa vilde Kritikken være vejledende, saa vilde man efter min Mening faa den bedste Vurdering, man kunde faa, en meget sikrere Vurdering, end vi hidtil har haft; det er det Maal, jeg stiler imod, og jeg tror, at der i Virkeligheden saa vil blive en fortrinlig Vurdering i Fremtiden.

Nu er jeg ikke ganske klar over det Forslag, som er stillet fra konservativ Side. Det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte nemlig: „Endelig bestemmes det, at ved de Ejendomme, hvis Værdi ikke overstiger 5 000 Kr., skal der ved Vurderingen bemærkes, hvor stor Beboelsesbygningernes Værdi er, og der maa ikke fradrages mere end den Værdi“. Det forstaar jeg ikke. Er det Meningen, at ved en Landejendom maa man kun fradrage Beboelsesbygningens Værdi? Det er det, det ærede Medlem siger her; jeg troede, det var hele Bygningsværdien, men det er det altsaa ikke; i Landdistrikterne er det kun Beboelsesbygningernes Værdi. Hvis altsaa en Mand har en Ejendom, hvor Bygningsværdien er 5 000 Kr., men hans Beboelseshus er ikke mere end 3 000 Kr. værd, maa der ikke fradrages mere end, hvad Beboelsesbygningen er værd. Det forstaar jeg ikke, men det kan jo være, at jeg ikke har opfattet det rigtigt; det ærede Medlem siger saaledes her; jeg gaar nu ud fra, at det er hele Bygningsværdien, der maa fradrages, men det kan jeg jo ikke vide bestemt.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om den Agitation, der har været ført. Der har været ført en Agitation paa fuldkommen gale Tal, der har været ført en Agitation paa fuldkommen gale Forslag, Forslag, som man vidste var forladt, men som man alligevel drog frem for at kunne drive Agitationen. Jeg gør ikke de Konservative ansvarlige for denne Agitation; jeg siger det ud af Salen til dem, der har fundet deres Regning ved at foretage den. Jeg skal ikke i Øjeblikket nævne Eksempler, men der kunde nævnes Eksempler, som er meget talende; det ærede Medlem Hr. Kragh gjorde forleden Dag opmærksom paa en saadan Agitationsfrase, som der har været agiteret paa, men som overhovedet ikke har Hjemmel i noget som helst af det, der bliver foretaget her.

Jeg skal til Slutning blot sige, at af det Materiale, som foreligger for Udvalget, og hvori Ejendommene er opført i Grupper, Gaarde for sig, Huse for sig og Andre Vurderinger for sig, fremgaar det, at Hovedlinien skulde blive denne, udregnet paa Grundlag af den Skat, der svares nu, at Gaardene be-

holder omtrent status quo, faar maaske lidt mere i Skat, Husene paa Landet lidt mindre og Andre Vurderinger undertiden lidt mere, undertiden lidt mindre. Denne Linie er ogsaa fulgt, saaledes som Materialet er opgjort her, men indenfor de enkelte Grupper kan der selvfølgelig forgaa Forskydninger, som vi ikke kan se her, og som det er umuligt at overse. Jeg har derfor for mit eget Vedkommende for en Landkommune fra den Egn, jeg er fra, faaet en fuldstændig Gennemregning, som ogsaa staaer til Udvalgets Raadighed, og det viser sig aldeles tydeligt, at Husmandsbrugene faar en Nedgang, en lille Nedgang, Gaardmandsbrugene en ganske lille Opgang, og Andre Vurderinger, som vi næsten ingen har af der, fordi der ikke er nogen Stationsby, en lille bitte Nedgang, men de Forskydninger, der foregaar, er ganske smaa. Jeg har ladet gennemgaa den Kommune, hvori jeg bor, og der er det samme Tilfældet, Beregningen peger i samme Retning: meget smaa Forskydninger. Efter min Mening er det umuligt at fremføre generelle Tal for hele Landet, som kan bekræfte eller afkræfte det ene eller det andet. Man maa undersøge Forholdene i Kommunerne og undersøge dem hos hver enkelt Ejer for overhovedet at kunne foretage en virkelig rigtig Beregning; de generelle Tal vil altid afstedkomme Fejl og Forskydninger, som kan forstyrre Billedet. Derfor mener jeg, at de generelle Tal ikke har nogen stor Værdi, og derfor er det, jeg ikke foreløbig vil bruge dem her, skønt det er udregnet, hvordan disse generelle Tal vil blive med $\frac{3}{4}$ af Promillen og med Fradrag paa 3 000—5 000 Kr. i Bygningsværdien.

Naar nu dette Lovforslag gaar over til det andet høje Ting med Stemmer fra Regeringspartierne, Socialdemokratiet og det radikale Venstre og fra Venstre, glæder de Konservative sig jo til at kunne sige: Vi er udenfor, vi deltager ikke i det Selskab, vi holder os udenfor, vi skal ikke nyde noget her. Den Fornøjelse skal de have Lov at have; den Glæde skal de have for sig selv. Naar store Reformen er paa Dagsordenen, kan naturligvis et stor politisk Parti tage den Stilling, at de faktisk melder Pas og overhovedet ikke vil deltage i en virkelig saglig Behandling af Spørgsmaalet, men egentlig blot siger: Ja, vi stiller vort eget Forslag, og vil de andre tage det, saa kan de, og vil de ikke, kan de lade være, vi er os selv nok; men vi ønsker ikke at tage denne Stilling i et saa overordentlig vigtigt Spørgsmaal. For os har det ikke været af afgørende Betydning at søge, om vi kunde genere Regeringen, saa man overhovedet